

krachtige propaganda van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst, thans in alle ziekenfondsen ingevoerd”.

Dr. EGGINK wekt hier (wij nemen gaarne aan onbewust) den indruk, alsof het Zaanlandsche stelsel door alle ziekenfondsen is aanvaard. Hij bedoelt ongetwijfeld, dat het toepassing vindt bij de Maatschappij-ziekenfondsen. In ieder geval stellen wij bij dezen vast, dat dit bij geen der Amsterdamsche ziekenfondsen het geval is, waar men zich destijds zeer positief tegen het Zaanlandsche stelsel heeft uitgesproken.

Namens A.Z.A., A.O.Z., Z.Z., en den Bond
van Amsterdamsche Ziekenfondsen:

Amsterdam, 9 Februari 1937.

R. H. M. KOENES, secretaris B.v.A.Z.

DE BEHANDELING VAN HET HAEMANGIOM.

In zijn Clinische les beschrijft collega KEYSER de behandeling van haemangiomen met koolzuursneeuw. Daarbij heeft het onjuist stellen der aanwijzing voor deze behandeling en misschien ook foutieve techniek, geleid tot het doen ontstaan van leelijke litteekens. Bij den argeloozen lezer zou dit den indruk kunnen wekken, dat dergelijke litteekens bij deze soort behandeling regel zijn. Het tegendeel is waar. In het algemeen geeft de behandeling met koolzuursneeuw zoowel bij haemangiomen als bij andere aandoeningen, *geen of gladde, onopmerkelijke* litteekens. Bij het meisje E (fig. 4) is, volgens de beschrijving, het leelijke litteeken *niet* het gevolg der koolzuurtherapie, doch van de daarbij ontstane spontane necrose en ulceratie.

Het ware even goed mogelijk eenige gevallen van radiumbehandeling bij haemangiomen te reproduceeren met atrophie en secundaire teleangiëctasie. Hiervan zag ik verschillende voorbeelden met ontsierende litteekens in het gelaat. Het ware evenzeer onbillijk deze gevolgen aan de radiumbehandeling in het algemeen toe te schrijven. Het komt hier echter ook aan op de juiste keuze der gevallen en de doseering. Volgens mijn ervaring zijn bij koolzuursneeuwbehandeling de beste resultaten te verkrijgen bij de even boven het huidoppervlak uitstekende oppervlakkige angiomen. Behandeling van haemangiomen met diathermie wordt door collega KEYSER niet genoemd. Deze methode verdient o.a. aanbeveling bij angiomen van het behaarde hoofd in de buurt van de nog niet gesloten fontanel, waarbij m.i. koolzuursneeuw- en radiumbehandeling minder aangewezen zijn. De resultaten zijn daarbij in den regel snel en duurzaam; het meestal geringe litteeken wordt door het groeiende haar bedekt.

Deze en andere methodes van behandeling mogen in eere gehouden worden, zolang niet iedereen over een voldoende hoeveelheid van het kostbare radium beschikt, mits in ieder geval de aanwijzing op de juiste manier gesteld worde.

Nijmegen, 10 Februari 1937.

R. I. VAN GELDER.

EEN BELANGRIJK BERICHT VOOR DE ARTSEN.

Naar aanleiding van het berichtje van collega DE WILDE over de Onderlinge Ziekteverzekering Maatschappij (en wij a'llen weten, welk een belangrijk aandeel in de werkzaamheden de penningmeester hierbij heeft) wil ik gaarne enkele opmerkingen maken. Nog veel te weinig leden zijn aangesloten, vooral indien men bedenkt, dat slechts iets meer dan de helft der premie (52 pCt.) behoeft betaald te worden voor een ziekteuitkeering, die eventueel doorloopt tot en met het 60ste levensjaar en voor de vrouwelijke collegae tot en met het 55ste jaar.

Geen particuliere ziekteverzekeringsmaatschappij, die dit risico dekt!

Hoe nuttig deze afzonderlijke groepeerings van artsen werken, blijkt eveneens uit de Vereeniging van Artsen-Automobilisten. Ook hier, met meer dan 2400 leden, premies zoo laag als nergens in den lande, daarbij specieele praktijkclausules enz.. De uitbetaalde schadevergoedingen belopen ook hier jaarlijks bijna 1 ton. Toch zien wij opnieuw, dat nog steeds lang niet alle medici, die auto rijden, zijn aangesloten.